

[Ivar Nørgaard]

liberaliseringsdirektiv under det tyske formandskab, sådan som de meget varmt ønsker det.

Til sidst vil jeg lige sige til økonomiministeren: Jeg synes da ikke, det er så svært at forstå, at den omstændighed, at forbrugere får lov til at låne uden begrænsning hvor som helst inden for EF til en lavere rente end den, man har i øjeblikket, må få en stimulerende indflydelse på forbruget, når man kan få finansieret det ved kredit.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg vil gerne takke økonomiministeren for hans svar om, at man ikke forbereder en liberalisering i overmorgen. Det var interessant. Men jeg forstår nu svaret således, at regeringen vil sammenkæde tankerne om eventuelle ensidige, såkaldt frivillige, danske liberaliseringer med behandlingen af dette direktivforslag, og at der i ministerens svar ligger, at der ikke vil blive gennemført ensidige, såkaldt frivillige, danske liberaliseringer, før dette direktivforslag er afklaret. Det vil jeg godt have en bekræftelse på er en rigtig konstatering. Men så vidt jeg forstod det, må det være det, der skulle forstås af ministerens svar.

Jeg synes, at der i svarene fra regeringen og også fra hr. Niels Helveg Petersen lå en bagatellisering af hele dette spørgsmål. Man bruger udtrykket: Der er blot tale om en restliberalisering. Jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at går vi med til det her, så sidder vi i garnet. Vi kan ikke komme ud af det igen. Det er for os noget helt fundamentalt ved dette direktivforslag, at går vi med til det, så er der ingen vej tilbage. Det synes jeg at hr. Niels Helveg Petersen skulle tænke på.

Det var også det, der var hele essensen i hr. Glistrups indlæg. Jeg synes, det må være lidt beskæmmende for hr. Niels Helveg Petersen at skulle tages til indtægt for de betragtninger, som hr. Glistrup kom med. Men som jeg ser denne sag, var hr. Glistrups betragtninger logiske ud fra den tankegang, der ligger bag det her.

Hr. Niels Helveg Petersen sagde i første runde: Javel, vi er et lille hjul i et stort vesteuropæisk maskineri, og det er vi bl.a., fordi vi er dybt forgældede. Ja, vi er da dybt forgældede, men gør det sagen bedre, at vi får dårligere muligheder for at føre vores egen økonomiske politik? Jeg forstår slet ikke logikken i det ræsonne-

ment, som hr. Niels Helveg Petersen dér kom med.

Vi mener sandelig også, det er vigtigt at gøre noget ved den danske gældssituation, men vi mener, at det kun kan gøres af os selv. Derfor er det for os helt afgørende, at mulighederne for, at dette Folketing kan føre dansk økonomisk politik, ikke forringes.

Industriministeren var inde på spørgsmålet om bankdirektivet. Han sagde, at nu skulle vi ikke være for tidligt på den, vi kender jo ikke den endelige afslutning på dette bankdirektiv. Jeg synes, han skulle forholde sig til de problemer, der ligger i spørgsmålet om, at man frigjort kan oprette filialer i andre lande. Det gjorde han jo ikke. Han sagde blot noget med, at der kunne være fordele for forbrugerne gennem den skærpede konkurrence.

Dertil vil jeg så sige: Jamen vi er da med på at se på rentemarginalen gennem en dansk lovgivning. Hvis regeringen vil have en lavere rentemarginal, så er vi bestemt villige til at gå ind for det. Men gennem en dansk lovgivning, ikke gennem en kapitalliberalisering i EF.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Den logiske sammenhæng, som hr. Holger K. Nielsen efterlyste, er i al sin brutalitet, at vi nu har 28 års erfaring for, at når vi fører det, som hr. Holger K. Nielsen kalder selvstændig dansk økonomisk politik, så fører det til, at vi bliver forgældede i vildere og vildere og vildere omfang. Og det danske demokrati, som der gives denne skinhellige dyrkelse af i hr. Holger K. Niensens forskellige indlæg her i dag, har vist sig at fungere på den måde, at den dårlige mønt for længst har fortrængt den gode, og at de dominerende partier, der har kapitalapparater osv., til hele tiden at sikre sig vælgertilslutning, kun er interesseret i at føre stemmekøbspolitik.

Det er det, hr. Holger K. Nielsen kalder økonomisk politik. Man køber vælgerne med store offentlige udgifter, og disse store offentlige udgifter betyder, at det går ad helvede til for det danske folk på længere sigt. Det er det, der er virkningen i det, og derfor er det så vigtigt, at vi bliver afskåret fra at føre økonomisk politik herinde, og det er det, som dette direktiv går ud på. Det er den eneste redning, der er for den danske befolkning.